

Večernik

Leto IV. (XI.), štev. 98

Maribor, sreda 30. aprila 1930

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem čeku, zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejemani v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Incident v sodni dvorani

PRED DRŽAVNIM SODIŠČEM JE PRIŠLO DAVI DO HRUPNEGA PRIZORA. — PRIČETEK ZASLIŠEVANJA TRETJEGA OBTOŽENCA.

BEOGRAD, 30. aprila. Na današnji razpravi je bilo zasliševanje drugega glavnega obtoženca, odvetniškega pravnikarja Cvetka Hadžije končano in se je pričelo zasliševanje tretjega obtoženca Franekića. Hadžija je tudi danes zanikal vsako krivdo. Do zanimivega incidenta je prišlo, ko je državni pravnik d. Učovič prečital pismo, katero so našli v jetniški celici Hadžije. V tem pismu sporoča naslovljencu neki Siniša natančna navodila, kako naj postopa pri glavni razpravi, kaj naj prizna o sebi in soobtoženih, kaj pa odločno zanika. V tem pismu se namiguje med drugim, da Hadžija prizna one delikte, pri katerih je bil zasačen. Državni pravnik je nato izjavil, da izvira to pismo od Bernardića. V tem hipu je skočil Bernardić raz-

jarjen kvišku in je zavpil, da je škandal, da si državni pravnik take stvari izmišljuje. Ali mu ni morda že dovolj, da ga je sploh obtožil? Čemu še nove obdolžitve? Ker so se tudi branitelji vse križem vmešavali v razpravo, je nastal splošen hrup, kateremu je napravil konec predsednik z energičnim nastopom. Sledilo je zasliševanje tretjega obtoženca, Franekića, trgovskega nastavljenca po poklicu, bojzljivega in nervoznega mladeniča. Franekić zanika vsako krivdo in razlaga svoje naziranje o političnem položaju v Jugoslaviji. Zasliševanje je bilo ob 13. uri končano in se bo nadaljevalo jutri. Razprava bo trajala še 20—30 dni, ker bo zasliševanje posameznih obtožencev zavzelo razmeroma mnogo časa.

francoske republike, Doumergua, izvoljen za predsednika republike. List izjavlja, da tako Doumergue kakor tudi Poincare odklanjata kandidature in navaja kot kandidate, ki prihajajo v poštev pri volitvah, ki se bodo vršile prihodnje leto, razen predsednikov senata in zbornice, Doumerja in Buissona, tudi senatorja Pereta in Cherona ter sedanjega zunanjega ministra Brianda.

Zarota proti predsedniku Argentine

BUENOS AIRES, 30. aprila. V provinci Mendozi so odkrili zaroto za izvedbo atentata na predsednika argentinske republike, dr. Hipolita Irigoyena. Oblasti so aretirale dosedaj 4 osebe, ki so zapletene v afero, pričakovati pa je še nadaljnjih aretacij.

ZOO oseb utonilo

LONDON, 30. aprila. Strahovit vihar na reki Jamni v vzhodni Bengaliji je prevrnil neko ladjo, na kateri je bilo 200 potnikov. Parnik se je takoj potopil in je potegnil s seboj tudi potnike, ki so vsi utonili.

Ne zna čitati . . .

S krepkim sunkom je obstal brzovlak, ki je odpeljal ob 15.30 iz Bruslja proti Parizu. Zasilna zavora je zadonela in vsi potniki so nagnili svoje glave skozi okno. Uradniki so švigali naokrog in iskali nezgodo, novinarji so dirjali od voza do voza s svinčniki v rokah. Nikjer ni bilo nič najti. Končno je šel sprevodnik od voza do voza, da izsledí uporabljen signal. In res, v zadnjem vagonu je visel na ročaju, zvezanem s streho, nenavadno težek ženski plašč, pod njim pa je sedela srčkana njegova lastnica. Teža kožuha je sprožila zasilno zavoro in ustavila vlak. Sprevodnik je ves razjarjen planil proti nesrečnici in kričal nad njo, zakaj je obesila svoj kožuh na ročaj zasilne zavora. »Toda, to je vendar nenavadno pripravno,« je ona odvrnila vsa preplašena. — »Ali ne vidite, da je to zasilna zavora?« — To pa uboga dama ni vedela. Ona namreč ni znala čitati, ker spada med onih 40 odstotkov nepismenih ljudi, ki jih še vedno izkazuje Belgija. Obvezni šolski pouk je bil tamkaj namreč uveden šele po vojni. Jeza vlakovodje se je morala seveda po tako nepričakovanem odkritju ohladiti. Svetoval je dami, da naj poseča kako večerno šolo, da nadomesti, kar je zamudila, da ne bo zopet povzročila 45 minutno zakasnitev vlaka, s katerim je mogla potem mirno nadaljevati vožnjo — seveda silno osramočena.

Mednarodni avijatični dan v Karlovih varih.

Ob binokostih se bo v znanem svetovnem kopališču Karlovih varih vršil mednarodni avijatični dan, ob kateri priliki bo tudi izročen prometu novi aerodrom za mednarodni letalski promet. Avijatični dan bo otvoren s takozvanim »zvezdnim letom«, v katerem bo sodelovalo več držav.

Stalno otroško gledališče

bodo zgradili letos v Pragi. Dela so se že pričela. Gledališče bo tehnično dovršeno urejeno. Izbiri iger se bo posvečala velika pozornost, ker njihova naloga ne bo samo zabava dece, ampak tudi izobrazba. Gledališče bo otvoreno že početkom prihodnje sezone.

Nov upravni svet Kranjske hranilnice

OD BIVŠE OBLASTNE SKUPŠČINE IZVOLJENI UPRAVNI SVET RAZREŠEN SVOJIH FUNKCIJ.

LJUBLJANA, 30. aprila. Ban dravske banovine, inž. Dušan Sernec, je razrešil člane dosedanjega upravnega sveta Kranjske hranilnice v Ljubljani, bivšega denarnega zavoda ljubljanske oblasti, njihovih dolžnosti.

Novi upravni svet je sestavljen sledeče: predsednik dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik v Ljubljani, njegov namestnik Rado Hribar, industrijalec v Ljubljani. Člani: Fr. Sal. Finžgar, mestni župnik in pisatelj v Ljubljani, dr. Janko Kovačec, bančni ravnatelj v Mariboru, dr.

Niko Zupanič, ravnatelj muzeja v Ljubljani, Ernest Pinter, bivši ravnatelj Jadranske banke v Ljubljani, dr. Karel Kulič, odvetnik v Ljubljani.

Bivši upravni svet je bil sestavljen sledeče: Ivan Avsenek, bivši poslanec in posestnik v Ljubljani, njegov namestnik Karel Čeč, tiskarniški ravnatelj v Ljubljani, člani: F. S. Finžgar, dr. Ravnihar, dr. Lukman, Gabriel Oblak in Vincenc Rozman. Bivši upravni odbor je bil izvoljen l. 1927 od oblastne skupščine ljubljanske za 4 leta.

Dr. Schober v Parizu

PARIZ, 30. aprila. Včeraj se je vršil v hotelu »Majestic« slavnostni banket na čast avstrijskega zveznega kancelarja dr. Schobra. Banket je priredila francosko-avstrijska liga, katere predsednik je Painleve.

1. maj v Franciji

PARIZ, 30. aprila. Notranje ministrstvo je za prvi maj prepovedalo vsak obhod po mestu. Vsaka manifestacija, vsako sabotažno dejanje, vsako oviranje dela in nasilje bo najstrožje kaznovano.

Veliko neurje v Franciji

PARIZ, 30. aprila. V srednji in zapadni Franciji divja od včeraj velik vihar, ki je povzročil velika opustošenja in

ogromno škodo. Pri Toursa je razkril neki hangar in uničil 2 letali, ki ste se popolnoma razbili.

Nenađna smrt bivšega beograjskega podžupana

BEOGRAD, 30. aprila. Davi je nenadoma umrl bivši beograjski podžupan dr. Kosta Jovanović, čegar ime je bilo zlasti v zadnjem času radi procesov med bivšo in sedanjo beograjsko občinsko upravo v ospredju zanimanja javnosti.

Kdo bo prihodnji predsednik Francije?

PARIZ, 30. aprila. »Echo de Paris« se bavi z vprašanjem, kdo bo po poteku predsednikovanja sedanjega predsednika

iskati ne samo na vsebino alkohola, ampak v istovrstnih slučajih tudi na vsebino sladkorja, ki se pretvarja v alkohol. Značilnost je, da avstrijski vinski trgovci sami izjavljajo, da so vinske cene v Avstriji višje v celi Evropi in da je s carinsko postavko 30 zlatih kron zadostno zaščito domače vinogradništvo.

Upajmo, da bodo avstrijski državniki, ki morajo čuvati nad splošnimi interesi države, bolj uvidevni, nego avstrijski vinogradniki, ki vidijo samo svoje intere-

se, pa še teh ne v luči realnosti, ampak samo enostransko. Jasno je na drugi strani, da bi se morala carinska politika naše države napram Avstriji podvreči krepki reviziji, ako bi Avstrija poskušala še bolj oškodovati interese našega vinogradništva. V dobi, ko se vrše konferenice in podpisujejo protokoli o carinskem premirju, zveni vsekakor nekoliko čudno pesem o zvišanju carin, kakor ga zahtevajo avstrijski vinogradniki.

Naša vina in Avstrija

Znano je, da je med vzroki vinske krize v naših krajih tudi dejstvo, da nam je izvoz vin v Avstrijo skoro onemogočen radi visoke carinske tarife, ki jo moramo plačevati v smislu trgovske pogodbe z Avstrijo, sklenjene 3. sept. 1925. Ta pogodba določa carino za uvoz vina v Avstrijo na 30 zlatih kron za vina, ki vsebujejo 13 in več odstotkov alkohola, posebej za ozemlje bivše mariborske in ljubljanske oblasti pa 30 zlatih kron brez oziroma na množino alkohola, seveda pa z omejitvijo, da je odrejen letni kontingent iz tega ozemlja na 40.000 hl rdečega in 40.000 hl belega vina. Z dodatkom k trgovski pogodbi med Avstrijo in Madžarsko z dne 9. aprila 1926 pa je določena carina na vino in mošt v Avstriji enotno na 30 zlatih kron za vse države na podlagi klavzule o največjih pogodnostih. Ker je sedaj v Avstriji na dnevnem redu vprašanje odpovedi trgovske pogodbe z Madžarsko, bi v slučaju odpovedi avtomatski stopile za vino in mošt v veljavo carinske postavke, ki so predvidene v trgovskih pogodbah z državami, ki v Avstrijo uvažajo vina, to so: Jugoslavija, Grška, Italija, Francija, Španska in Portugalska. Glasom trgovske pogodbe med Avstrijo in Italijo znaša carina na vino, ki vsebuje nad 13 vsebinskih odstotkov alkohola, 30 zlatih kron. Vina iz Tridenta in Julijske Benečije se brez oziroma na vsebino alkohola tudi carinijo s 30 zlatimi kronami, vendar so kontingentirana in sicer vino na 50.000 hl in mošt na 50.000 hl. Uvoz vina nad ta kontingent se carini s 60 zlatimi kronami. Po trgovski pogodbi s Francijo je odrejen kontingent za vina do 13% alkohola na 40.000 hl pri carini 45 zlatih kron, dočim se vina z nad 13% carinijo na podlagi klavzule največje pogodnosti po trgovski pogodbi z Italijo (30 zlatih kron). Po trgovski pogodbi s Špansko se carinijo vina pri uvozu v Avstrijo s 45 zlatimi kronami za vina do 13% alkoholne vsebine in pri kontingentu 50.000 hl letno, dočim se za vina od 13 do 18% plača carina 30 zlatih kron. V trgovski pogodbi z Grško je carina na vino pri uvozu v Avstrijo določena na podlagi klavzule največje pogodnosti na postavke iz italijanske pogodbe.

Takšno je danes stanje. Toda avstrijskim vinogradnikom se zdi, da je njihov vinski pridelek še vse premalo zaščiten, vključ temu, da so že sedanje carine ustvarile v Avstriji naravnost abnormalne cene. Nedavno se je vršila na Dunaju anketa gospodarskih krogov. Na tej anketi so avstrijski vinogradniki zahtevali nove, višje carine za v Avstrijo uvožena vina: za vina do 10% alkohola 40 zlatih kron, za vsak nadaljni odstotek pa nadaljnjih 2.80 zlatih kron. Naravno je, da se bodo morale vse trgovske pogodbe zgori navedenimi državami revidirati, če gori predlog v Avstriji prodre in če ne bo v trgovski pogodbi z Madžarsko obnovljena stara carina za vino. Predlog avstrijskih vinogradnikov je pa tudi skrajno nepraktičen, ker otežkoča manipulacijo pri uvozu vina: zakaj po tem predlogu bi se morala vsaka pošiljka pre-

Problemi elektrifikacije Slovenije

NEKAJ MISLI K NAMERAVANI MONO POLIZACIJI. — PRIVATNI IN JAVNI KAPITAL. — ELEKTRIFIKACIJA ŽELEZNIC. — ZA BREZKOMPROMISNO REŠITEV.

Brez vsakega dvoma je, da postaja elektrika vedno važnejši faktor v javnem življenju, posebno še v narodnem gospodarstvu. Prav tako pa je tudi gotovo, da se bo njen pomen še povečal, kajti nihče ne more danes vedeti, kakšen razvoj je v elektrotehniki še mogoč. S tem se pa odpirajo in sami po sebi postavljajo razni problemi, ki segajo zelo globoko v naše narodnogospodarsko življenje, ki je seveda v najtesnejši zvezi z vso usodo naroda in države. Tak problem je tudi vprašanje, kdo in kako naj izrablja našo elektriko, pred vsem pa proizvajalne sile: vodo in premog? Kot samostojen narod s svojo lastno državnostjo, smo danes za to veliko bolj odgovorni kakor smo bili nekoč, ko so nam bile roke še vezane.

Konkretno povedano gre tedaj za to: ali naj elektrifikacijo izvedemo in vzdržujemo sami s svojim lastnim kapitalom in vodstvom, ali naj vse to zopet prepustimo tujcem in njihovemu denarju, kakor smo prepustili skoraj vse, posebno vse večje premogovnike, rudnike in industrije? V tem oziru stojimo baš sedaj pred zelo važno odločitvijo, ki bo usodna za dolgo bodočnost. Stojimo pa tudi pred odločitvijo, ali naj, če se odločimo za to, da izključimo tuji kapital, izročimo proizvajanje elektrike domačim zasebnikom ali naj to pravico pridržijo država ali samouprava, v danem sedanjem slučaju banovina? O tem se na merodajnih mestih baš sedaj razpravlja in odloča, zato ne bo odveč, če spregovorim tudi javnost svojo besedo.

Iz splošno znanih razlogov, ki temeljijo pred vsem v strahu pred birokratizacijo, ki je v državnem in sploh vsakem javnem gospodarstvu skoraj neizbežna, bi bili teoretično v prvi vrsti za to, da se prepusti inicijativa in tekma privatnemu kapitalu, ki bo svoje delo opravljal bolj racionalno in tudi komercialno bolj nevezano. Toda v tem slučaju bi morali imeti brezpogovorno zagotovilo, da bo ta privatni kapital tudi dejansko zares naš, ne pa le proforma in za javnost. Neštetokrat se je namreč, kot vemo iz izkuš-

nje, že zgodilo, da se je pri ustanavljanju kakšnega podjetja govorilo o izključno ali pretežno domačem kapitalu, pozneje se je pa žal izkazalo, da je resnica docela obratna in so domačini, ki so stopili pred javnost, bili le slavnati možje. Če bi se naposled pa tudi zares zgodilo, da bi elektrifikacijo Slovenije ter izrabo vodnih sil prevzel izključno ali vsaj pretežno domači kapital, kdo bi nam dal garancijo, da bo podjetje tudi za bodočnost ostalo v domačih rokah?

Iz vsega tega bi bila vsaj zaenkrat morda le boljša druga rešitev: da proizvajanje elektrike in izrabo vodnih sil v ta namen monopolizira država, odnosno banovina. Vsaj začasno, dokler se naš narodni kapital toliko ne ojači, da bo sposoben tudi za velike akcije in dokler v njem ne prevlada zavest odgovornosti tudi napram celokupnosti, napram narodu in državi. Je pa naposled še en razlog, ki govori za to: to je vprašanje elektrifikacije našega prometa pred vsem naših železnic. Da bo do elektrifikacije vsaj nekaterih, v prvi vrsti lokalnih železnic v Sloveniji moralo čimprej priti, je izven vsakega dvoma. Za to govore vsi stvarni razlogi. Če pa pride do tega, državi in banovini nikakor ne more biti vseeno, ali ji tok dobavlja lastno ali tuje privatno podjetje.

Trenutni stvarni razlogi govore tedaj za monopolizacijo, a ta monopolizacija mora biti dosledna in brezkompromisna, kajti, če izključujemo tuje sodelovanje in tuji vpliv že iz privatne inicijative, potem ga moramo še toliko bolj iz javne. Naposled pa tudi ne gre, da bi se izvršila monopolizacija samo na novih projektih, na že obstoječih podjetjih pa ne. To vprašanje je treba rešiti skupno in obenem. Zato mislimo, da stori banska oblast prav, če svoj načrt čimprej in do skrajnih konsekvenc izvede. S tem bo rešila za naš narod silno važno gospodarsko panogo in preprečila novo eksploatacijo našega narodnega premoženja po tujcih in njihovem kapitalu, ki pozna le en sam smoter: svoj lastni dobiček!

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

šreda, 30. aprila ob 8/21. uri »Paganini«. Gostovanje beograjske operete. Četrtek, 1. maja ob 20. uri »Adieu Mimi«, ab. C.

Celjsko gledališče.

Sobota, 3. maja ob 20. uri »Herman Celjski«. Gostovanje Mariborčanov. Nedelja, 4. maja ob 16. uri »Herman Celjski«. — Ob 20. uri »Caričine Amazonke«. Gostovanje Mariborčanov.

Ptujsko gledališče.

Ponedeljek, 5. maja od 20. uri »Netopir«. Gostovanje Mariborčanov in gđ. Šuštarjeve.

Gostovanje Beograjske operete

Carjevič.

Komponist Lehar je to svoje delo nazval opereta, kar pa ni, kakor tudi ni opera. Zmes je obojega, zato je vprašanje njenega uspeha kočljiva stvar, čeprav je muzika dokaj pestra in živahna ter polna »šlagerjev«. Za temeljno osnovo so mu služile razne narodne melodije, pred vsem ruske in slovanske, pa tudi madžarske. Kar »Carjeviča« najbolj oddaljuje od običajne operete, je posebno resnost in celo tragičnost dogajanja in muzikalne interpretacije. Tudi zaključek sam ni opereten.

Spričo vsega tega je razumljivo, da »Carjevič« sinoči ni dosegel pri občinstvu tistega uspeha, kakor ga je pred sinočnim »Cirkuška princesa«. Pravega kontakta ni bilo. Največ je še ogreval balet s primabalerino gđ. Katjo Dej, čeprav v bistvu ni pokazal skoraj nič novega

Na novo sta se nam predstavila tenorist g. Gorski in druga primadona gđ. Jesičeva. Prvi razpolaga s simpatičnim glasom, ki pa ni posebno močan, a isto bi v splošnem veljalo tudi za gđ. Jesičevo. Kljub vsemu temu pa kot carjevič in igralka Sonja nista mogla dovolj ogreti; manjka jima globina sodoživljanja, ki se v tako veliki meri očituje pri g. Truhoviču. Nesporno pa je gđ. Josičeva bolj vigrana kakor gđ. Komarovska. G. Dobrič, ki je v »Cirkuški princesi« sijajno izoblikoval natakarja, je kot carjevičev osebni lakaj Ivan zaostajal, čóčim se je subreta gđ. Srnčičeva in kot njegova žena Maša mestoma bolj ogrela kakor prvi večer. G. Odjic je kot veliki knez imel po prvem knezu Sergeju Vladimirju težko stališče, zato je najbrž zaradi te sličnosti ostal skoraj do podrobnosti isti kot prvi večer. Pa tudi ostali, g. Maslovič kot predsednik vlade, g. Balković kot dvorni minister, g. Milovanović kot Bardolo itd. niso segli nad povprečnost. Nekoliko so pa naposled motile tudi iste uniforme in toalete kot pri »Cirkuški princesi«.

Z drugim večerom gostovanja torej ne moremo biti tako zadovoljni kot smo bili s prvim. Obisk je pa bil včeraj še boljši. Dirigiral je zopet g. Plecity in z istim uspehom. —r.

Komponist Franc Lehar — šestdesetletnik.

Danes 30. tm. obhaja svojo šestdesetletnico eden največjih in najbolj priljubljenih sodasnih komponistov Fran Lehar, kojega operete »Vesela vdova«, »Grof luksenburški«, »Piskroveze«, smočiči tudi »Carjeviča« smo videli že tudi ponovno na mariborskem odru. Njegovo opereto »Paganini« igrayo beograjski gostje danes. Njegove operete zadnjih let, zlasti »Carjeviča« in »Paganinija« imenujejo mnogi lirčne opere. —

Mariborski in dnevni drobiž

Razstava dalmatinskih ročnih del v Mariboru

Prvič se razstavljajo letos dalmatinska ročna dela v Mariboru. Razstavo prireja gospa Ljubica Malešević iz Kistanja. Gospa je znana organizatorica siromašnega dalmatinskega Zagorja, kjer je večna borba za obstanek. Skozi vekove preti pokrajini glad. Malo skope paše daje kraški svet ovcam, ki preživljajo in oblačijo tamošnje prebivalce. Pastirice predejo na paši in vezejo, pastirji pa rezljajo diple, svirale in gusle, ki spremljajo otožne pesmi o kraljeviču Marku, o robstvu in svobodi. Okoli teh del se vrti vse življenje. Koliko iznajdljivosti je v tehniki — nič za današnji vihravi vek. Potrpežljivo vbada vezilja vhod za vodom in pod njenimi rokami raste narodni umotvor. Iz broča in zanoreta si napravijo barvo, da barvajo z njimi niti. Vsak kraj da delom svoje obiležje. Naj bodo lepa dela dobrodošla na naši severni meji, kjer čuva naše divno Pohorje tisoč skrivnosti. Dva nasprotna sveta po pokrajini, enaka pa po srcu se krijeta tod na razstavi. —

Tragična smrt slovenskega slikarja.

V pondeljek je preminul v Londonu, kjer se je mudil na študijskem potovanju, znani slovenski akademski slikar, g. Franc Sterle, rodom iz Dolenje vasi pri Cerknici. Po velikonočnih praznikih je postal žrtev motociklistične nesreče in je več dni ležal v bolnici v agoniji. Vsi naporci zdravnikov, da bi ga ohranili pri življenju, so ostali zaman. Pokojnik je bil zlasti priznan portretist. Ustanovil je tudi umetniško šolo »Probudo« v Ljubljani, kateri je več let načeloval. Bil je star komaj 40 let. Slava njegovemu spominu!

Prihodnja številka »Večernika«

izide radi 1. majnika v petek, 2. maja, ob običajni uri. —

Za pogorelce v Zaluki

so darovali mariborski pomožni akciji dalje: Zveza kulturnih društev — Grajski kino, donos šolskih predstav 2.153 Din, tvrdka Franc Mastek blago. — Iskrena hvala! —

Umrli je

včeraj v splošni bolnici v Mariboru konjenik kraljeve garde, 22letni Adolf Lesjak iz Slivnice pri Mariboru, ki se je mudil na bolniškem dopustu. Podlegel je težki poškodbi na prsni strani ravno na dan, ko mu je potekel bolniški dopust. Bodi simpatičnemu mladeniču ohranjen blag spomin, žalujočim naše iskreno sožalje! —

3. maja 1930

MRTVAŠKI ŽENIN

Poroka.

V tukajšnji stolnici se je v pondeljek poročil g. inž. Oton Podlesnik z gđ. Tončko Podlesnik p. d. Dornikovo iz Ribnice na Pohorju. Za ženina je bil priča g. dr. M. Podlesnik, vodja splošne bolnice, za nevesto pa sreski načelnik g. dr. Hacin. Mnogo sreče! —

Smrtna kosa.

Včeraj je preminula v Mariboru v 51. letu starosti gospa Elizabeta Rop, zasebnica, mati art. poročnika g. Srečka Ropa v Sarajevu. Pogreb se bo vršil jutri, v četrtek, ob 16. uri, izpred mrtvašnice me stnega pokopališča na Pobrežju. Blag ji spomin, žalujočim naše iskreno sožalje!

Članom SPD in kluba »Meja«!

V nedeljo 4. maja priredijo Križani pri Verdovniku pri Sv. Križu nad Mariborom ljudsko veselico. Ker je kraj važna obmejna postojanka, se naprošajo člani SPD, posebno pa kluba »Meja«, da tega dne v čimvečjem številu posetijo Sv. Križ. —

Naš izvoz vedno narašča.

Po najnovejših statističnih podatkih znaša izvoz Jugoslavije v marcu 1930 411.825 ton blaga v vrednosti 599 milijonov Din, v teži 22,3%, v vrednosti pa 20% več nego v marcu 1929. Zavsem je bilo izvoženih tekom prvih 3 mesecev 1930: 1.170.000 ton v vrednosti 1696 milijonov Din, za 33,2% v teži in za 29,4% v vrednosti več ko lani v istem času. —

Po enajstih letih

obstoja naše države imamo še občinski odbore, ki nikakor ne morejo, oziroma nočejo razumeti, da je naš uradni jezik slovenski in da smo zmožni v tem jeziku ravno tako gladko uradovati kakot drugi narodi v svojem jeziku. Tega nočejo razumeti, ker nosijo občinski očetje morda slovensko ime, ne pa slovenske miselnosti. V tem pogledu prvači Lajtersperk, kjer so nedavno občinski svetovalci zahtevali in končno od župana kot predsednika izsilili, da je stavil na glasovanje predlog o občeivanju pri sejah v nemškem jeziku. Od 12 navzočih svetovalcev je glasovalo 9 za, torej tri četrtine. A vsi ti znajo slovenski. — Nočemo nikomur delati krivice in zahtevati nemogućnosti. Če kdo ne razume jezika, ni to še nobena nevarnost in je to pomanjkljivost treba upoštevati. A v tem slučaju gre za povsem drugačno ozadje: za mržnjo in ponižanje slovenskega bistva. Vsi dobro misleči in zavedni občinarji so edini, da naj se to enkrat za vselej konča. Taki možje, ki jim ni prav nič za gospodarski in kulturni razmah občine in le spletarijo, ne spadajo na tako mesto. Za to so resni, delavni in narodno zavedni gospodarji, ki naj bi se lotili nujnih in občekoristnih del. —

Pregledovanje draguljev.

V nedeljo, dne 4. maja, od 10.—11. dop. bo pregledovala kontrolna komisija urarske zadruge brezplačno pristnost draguljev, zlatnine in srebrnine pri mestnem magistratu soba št. 5 (tržno nadzorstvo). Kdor se hoče prepričati o pristnosti svojih draguljev, zlatnine in srebrnine, naj se pravočasno oglasi v navedeni sobi. —

VELIKA KAVARNA

Danes poslovilni večer g. WOLFSTHALA Jutri 16. nov spored v Palais de Dance

Nečedni posli tujih agentov.

Na zahtevo ljubljanske policije je bil danes zjutraj v Mariboru aretiran 25letni trgovski potnik Alfonz Hettrich iz Ennsbeurena v Nemčiji, kjer je v Ljubljani prevaril nekega trgovca s tem, da mu je prodal neko svojo iznajdbo za čiščenje avtomobilov in stekla za 25.000 Din in vzel tudi aro v znesku 2000 Din, dočim se je »iznajdba« izkazala kot ničvredna. Ker je proti Hettrichu napravilo ovadbe tudi več tvrdk iz Nemčije, je bil mož oddan sodišču.

Poln nahrbtnik saharina.

Danes krog pol 7. ure zjutraj je policijski agent v Vetrinjski ulici ustavil nekega kolesarja, ki je vozil nabasan nahrbtnik. Kolesar pa je pobegnil čez Glavni trg proti državnemu mostu, kjer sta ga ustavila stražnika. Izkazalo se je, da je kolesar 20letni delavec Franc Kodrič, doma iz Dobrenja, in da je imel nahrbtnik poln utihotapljenega saharina. Oddan je bil pristojni carinski oblasti. —

Kavarna »EVROPA«

s 1. majem nov spored s sistrs Proksch I. dr. 1280

Srečke za V. kolo drž. raz. loterije so prispеле! Igralci, ki so jih kupili v upravi »Jutra« in »Večernika« na Aleksandrovi c. 13, naj jih pravočasno zamenjajo. Zrebanje milijonskega kola se bo pričelo že 8. maja in traja do 2. junija. Torej ne zamudite!

Pomladanski velesjem v Mariboru!

V nedeljo, dne 4. maja, med pol tretjo in četrto uro popoldne, dobe srečni obiskovalci Trga Svobode razne koristne in dragocene predmete — od zanimive knjige do kompletne spalnice — samo za 2 Din! Izkazati se bo le s tablico z izklicanimi številkami. Dobe se v vseh tobakarnah in pri tvrdki »Weka« na Aleksandrovi cesti. Ne zamudite ugodne prilike! —

Pri apnenju arterij v možganih

in srcu dosežemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefove« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska. Cenjeni učentki na klinikah za notranjo medicino so dosegli celo pri polstransko ohromelih z »Franz Josefovo« vodo najboljši uspehe pri iztrebljanju črevesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah

Srednja Evropa in Sredozemsko morje

NOVA GOSPODARSKO-PROMETNA SITUACIJA. — POSAMEZNI PROBLEMI IN NJIH TEŽKOČE. — SREDNJA EVROPA IN NAŠ JADRAN.

Z razpadom avstrijsko-ogerske monarhije in evropske Turčije je nastala v srednji Evropi popolnoma nova gospodarsko-prometna situacija, ki doslej še ni našla svoje definitivne rešitve. Dočim so tvorile poprej sedanje države: Češkoslovaška, Madžarska, Avstrija ter deloma tudi Poljska, Romunija in Jugoslavija prometno enoto, ki je gravitirala k Jadranskemu morju, kjer je imela svoje izhodišče v Trstu in na Reki, so sedaj Češkoslovaška, Avstrija in Madžarska ostale brez vsake zveze z morjem. Pa tudi ostale države, ki se sicer dotikajo morja, kakor Poljska, Romunija, Jugoslavija in na Balkanu še Bolgarija, so morale pravce svojega prometa popolnoma spremeniti. Tako ima Poljska samo dostop do Baltiškega morja, kjer pa si mora svoje pristanišče Gdinijo šele popolnoma na novo ustvarjati; Romunija in Bolgarija sta navezani le na Črno morje, katero je mogoče v Dardanelah vsak trenutek odrezati od ostalega Sredozemskega morja, Jugoslavija pa, ki je izgubila Trst in Reko, mora graditi nove železnice in do cela nova pristanišča.

Naravno pa je, da gravitirajo južna Poljska, južna Nemčija, Češkoslovaška, Avstrija, Madžarska, zapadna Romunija, južno-zapadna Bolgarija bolj k Jadranskemu, odnosno Egejskemu kakor pa k Severnemu, Baltiskemu ali Črnemu morju. Če bi med vsemi temi državami ne obstojale gospodarske in politične diference, bi se ves ta kompleks vprašanih pristopa k enemu ali drugemu morju dal lahko urediti, tako pa se tej ureditvi postavljajo nasproti ovire, ki jih skoraj ni mogoče premagati in jih, vsaj zdi se tako, še dolgo ne bo mogoče. Pred vsem stopa tu v ospredje vprašanje izhoda Češkoslovaške na morje. Zaenkrat ima izhod preko Nemčije s svojo prosto luko v Hamburgu in deloma preko Poljske v Gdanskem in Gdiniji na sever, na jugu, v Sredozemsko morje, pa preko Avstrije in Jugoslavije ter Italije v Trstu. Ker se pa mora tu posluževati tranzita preko treh držav, posebno še preko Avstrije, ki ji dela znatne ovire, je njen promet na Trst le neznan. Madžarska, istotako brez morja, je zaenkrat usmerjena s svojim prometom preko Avstrije in Italije v Trst in Benetke, a hotela bi imeti seveda v prvi vrsti dostop do Reke, kar se pa brez sporazuma z Jugoslavijo ne da izvršiti. Avstrija sama se prav tako skuša ogniti naše države in gre

čez linijo Gradec—Maribor—Rakek—Trst le manjši del prometa. Ostalega je usmerila deloma preko Nemčije v Hamburg, deloma pa preko Italije v Benetke in Trst. Ovira za Madžarsko kakor za Avstrijo pa je, da Gradec nima nobene direktne železniške zveze s Celovcem in nadaljno progo Beljak—Trbiž—Videm—Trst ali Benetke. Prav tako pa tudi Trbiž nima zveze s Soško dolino na Gorico in Trst.

Na drugi strani pa je oviran tudi izhod zapadne Romunije na Jadransko, odnosno Egejsko morje že zaradi tega, ker nima nobene prave zveze z Beogradom. Beograd pa ne z našimi jadranskimi pristanišči, kajti linija Beograd—Zagreb—Sušak ali Split bi bila predolga in predraga. Poleg tega je pa Sušak tako preobremenjen, da novega povečanega prometa absolutno ne bi zmožal. Isto velja tudi glede pristopa Bolgarije do Jadranskega morja preko Jugoslavije, ker manjka zveza Niš—Split ali Kotor, odnosno Sofija—Skoplje—Kotor, dočim ji dostop do Dedeagača in Soluna ob Egejskem morju zapira Grčija, s katero ni v najboljših političnih in gospodarskih odnosih.

Tako vidimo, da je ves ta kompleks problemov tako zamotan, da je reševanje mogoče samo v etapah in ob res najboljši volji vseh prizadetih faktorjev. Zdi se pa, da se vendar že bližamo ugodni rešitvi prvega kompleksa, to je vprašanja, direktne zveze Poljske in držav Male antante s Sredozemskim morjem. Prav te dni se je namreč pojavil velik načrt, prireditve direktne železniške zveze Poljske in Češkoslovaške preko zapadne Romunije do Jugoslavije ali Bolgarije ter preko prve na Jadransko, preko druge in Grčije pa na Egejsko morje. Na tem projektu smo pa seveda mi najbolj zainteresirani, kajti nikakor nam ne more biti vseeno, ali postane izhodišče vsega tega ogromnega zaledja grški Solun ali naš Split. Tekmovanje je pa zaenkrat silno težko, ker Solun ima že prvovrstno zvezo z linijo projektirane zveze preko Skoplja in Beograda, dočim je Split sploh nima. Iz vsega tega tedaj izhaja, da je za nas najvažnejši državno gospodarsko-prometni problem izgraditev zvez Beograda s Splitom in Kotorom. Dokler se to ne izvrši, Jugoslavija ne bo mogla navezati Srednje Evrope na svoje morje.

jemal mite. Glede sprejemanja podkupnin je imel izdelan popolnoma točen sistem, ki se ga je vestno držal. Takih slučajev je bilo nešteto in ni čudno, če država iz svojih gozdnih kompleksov ni imela pričakovanega dobička. Proces proti 127 uradnikom v Žitomiru je končal z obsodbo petorice na smrt, ostalih pa na ječo.

Kitajski razbojniki potopili potniški parnik

LONDON, 29. aprila. Po poročilih iz Hongkonga razbojniki na reki Kanton že dalj časa napadajo potniške parnike, da izsilijo od potnikov denar. Poslužujejo se pri tem celo min. Včeraj je neki velik potniški parnik v bližini Kantona zadel na tako mino in se potopil, pri čemer je nad 100 ljudi zgubilo življenje. Brodlastniki zahtevajo energične ukrepe od kantonske vlade proti strahovladi razbojnikov.

Učenjak žrtev praznoverja

Meksikanski listi poročajo o strašnem slučaju praznoverja neukih Indijancev. Znani norveški učenjak dr. Edgar Kühlmann je že delj časa tam vršil antropološka merjenja. Tamošnji domorodni Indijanci pa so si vtepli v glavo, da ima od vlade nalogo, da ubija deco in dela iz trupel olje. Zato so nedavno učenjaka in celo njegovo spremstvo s kamenjem pobili. Oblasti so osem zločincev že zaprle in bodo obsojeni na smrt.

Boj proti poljubovanju in žepnim robcem

V Parizu se je že pred kakimi 3 leti ustanovila liga proti poljubovanju. Njeni ustanovitelji so stvar vzeli resno in vodijo boj proti poljubljanju, češ, da je to romantična stvar, ki ne spada v našo moderno prosvetljeno dobo. Poljubljanje pa tudi ni higijensko in marsikdo bi delj časa živel, ko bi toliko ne poljubljal, zlasti ne lahkomišelnih bolne osebe, ampak bi se zavedal škodljivih posledic poljubov. En sam poljub — pravi liga v svojem manifestu — skriva ob gotovih okolnostih v sebi 40.000 povzročiteljev raznih bolezni. Nasprotniki poljubljanja so to statistično izračunali, na kakšni podlagi, je za enkrat še njihova tajnost. Seveda uspehi lige doslej niso bogvekakšni, ker se niti v Parizu niti drugje po svetu danes po 3 letih nič manj ne poljublja, nasprotno se zdi, da se je poljubljanje še bolj pomnožilo.

Sedaj pa se je ustanovila v Parizu nova liga, ki napoveduje boj — žepnim robčkom. Tudi iz higijenskih razlogov seveda, in vsekakor zelo upravičeno. Človek se v robček vsekuje, kiha vani, kašlja in pljuje vani in ga zopet mirno vtakne v žep. Japonci in Kitajci so že od nekdaj nasprotniki i poljubljanja i žepnih robčkov. Imajo za vsekovanje in pljuvanje papirnate žepne robčke, ki vsakega takoj po enkratni uporabi vržejo od sebe — na ulico. Ali bo imel boj proti žepnim robčkom več uspehov nego oni proti poljubljanju, to bomo šele videli. Dvomimo, ker smo pač starokopitneži.

Anekdote

Slavni francoski pisatelj Aleksander Dumas je bil neprestano v denarnih stiskah. Nekoč je bil tako zadolžen, da je radi svojih upnikov vsak mesec menjal svoje stanovanje. Eden od njih pa je kljub temu iztaknil njegovo skrivališče. Predložil je prestrašenemu pisatelju že kolkovano in izpolnjeno menico. Dumas je podpisal menico in rekel potem ravnodušno:

»Poglejte, dragi, pred nekaj minutami je bil ta papir še vreden 6 stotink, sedaj pa, ko je na njem moje ime, ni vreden niti pare!«

Peter Altenberg je prišel k svojemu domačemu zdravniku in se je dal temeljito preiskati.

»Vam čisto nič ne manjka,« je rekel zdravnik. »potrebno je samo, da manj kadite. Več kot 3 cigarete na dan Vam ne morem dovoliti.«

Altenberg je hotel takoj nato molče oditi iz sobe. Kar stopi za njim zdravnik in mu pravi:

»Za ordinacijo mi gre 5 kron.«
»Kako to?« je odgovoril Altenberg.
»saj se vendar ne bom ravnal po Vaših navodilih!«

K dunajskemu Rothschildu je prišel židovski berač. Takoj mu je bil dovoljen vstop.

»Hm, kaj pa ste pravzaprav?« je finančni baron prekinil svojega gosta.

»Kaj sem? Velik smolar, vse mi gre narobe v življenju!«

»To me ne zanima, temveč rad bi zvedel za Vaš poklic.«

»A tako, sem godbenik!«

»Katero godalo pa igrate?«

»Katero? No ... lovski rog.«

»Janez!« reče nato Rothschild svojemu slugi, »pojdi takoj v sobo za godalne instrumente in prinesi lovski rog. Naj ta človek pokaže, kaj zna!«

Berač dvigne roki kvišku in izpregovori potem ves obupan:

»Ali Vam nisem rekel, da sem velik smolar in da mi gre vse narobe v življenju. Kakor nalašč, imate lovski rog, o katerem nimam niti pojma!«

Komisija za proučevanje Sibirije

Sovjetska akademija znanosti je osnovala posebno komisijo, ki ima nalogo, da proučuje Sibirijo v klimatskem, biološkem, geološkem in energetičnem pogledu. Povrh pa mora pripraviti znanstveni kader za Sibirijo in izdelati načrt za znanstveno proučevanje Sibirije v smislu petletnega gospodarskega načrta sovjetske vlade.

Sport

Finale za prvenstvo LNP

SK Ilirija : ISSK Maribor.

4. maj je eden izmed najvažnejših in najpomembnejših dni za nogometni odsek ISSK Maribora. Gre namreč za častni naslov slovenskega prvaka. Nedeljsko srečanje med ISSK Mariborom in SK Ilirijo bo preizkušnja za moštvo, ki si je z brezprimerno poštrevolnostjo zasluženo osvojilo prvenstvo mariborske oblasti. Toda minuli in priborjeni rezultati so vsebina arhivov, tradiciji pa je treba slediti in jo varovati z novimi uspehi, z novimi zmagami. Spričo izrednega nevarnega protivnika pojde nogometni tečaj z negotovostjo v borbo in je vsakršno prorokovanje o izidu zelo kočljivo.

SK Ilirija je moštvo, ki je v izredni kondiciji. Razpolaga z materijalom, ki je med vsemi slovenskimi konkurenti najbolj rutiniran in tehniško prvovrsten.

Vrline moštva ISSK Maribora so predvsem v tehniški popolnosti in v smiselni taktiki, dočim mu manjka potrebna odločnost in borbena požrtvovalnost, ki sta ravno v nogometu glavna faktorja uspešnih nastopov. Ako bodo domačini vzdržali v ofenzivi in v vztrajnem obleganju, je vsakršno presenečenje izključeno in lahko računajo s častnim izidom. Odločilna naloga pripada napadu. Najtežavnejše delo pa bo imela krilska vrsta. Treba bo rušiti akcije izvrstnega napada protivnikov in spričo najboljšje krilske vrste, ki jo ima Ilirija, v zadostni meri podpirati napad, istočasno pa se udeležiti tudi defenzivno. Kajti urni nasprotniki so istočasno tudi strelci in ne oklevajo pred vrati. Obrambni trio »Maribora« je sicer zanesljiv, toda moral bi zastaviti vse sile, da zavaruje svoje moštvo pred občutnejšim neuspehom.

Za prireditev, ki bo brez dvoma največja nogometna tekma, kar smo jih imeli doslej v Mariboru, vlada upravičen interes in je pričakovati rekordnega obiska.

Za popoln red je poskrbljeno v največji meri. Službo bodo vršili vsi člani medklubskega odbora, katerim je dodeljen kader rediteljev.

Sodniško vprašanje je že tudi rešeno in bo sodil odlični sodnik g. Fabris iz Zagreba.

ISSK Maribor, nogometni odsek.

Jutri ob 20. uri sestanek prvega moštva v klubski sobi hotela »Orel«. Radi važnosti predstojajočih tekem se pozivajo vsi igralci, da se sigurno udeležijo sestanka. Načelnik.

Plavači pozor!

V svrhu intenzivnejšega udejstvovanja v plavanju, veslanju itd. je ustanovil SSK Maribor odsek za vodni sport, pod čegar okriljem se bodo gojile vse panoge vodnega sporta. Z otvoritvijo novega bazena na »Mariborskem otoku« je tudi zagotovljen uspešen razvoj in razmah tudi te sportne panoge, to tembolj, ker bo klub vse ukrenil, da se omogoči članom smotren in cenen trening. Prvi sestanek članstva odseka se bo vršil v sredo, dne 31. t. m. ob 18. uri v posebni sobici hotela »Pri zamorcu« in so vabljeni vsi, ki se zanimajo za katerokoli panogo vodnega sporta.

Davis-cup.

V Londonu so se vršile tekme za Davis-cup med Anglijo in Nemčijo. Anglija je porazila Nemčijo v razmerju 3:2. Dne 2. maja se bo vršila v Beogradu tekma med Jugoslavijo in Švedsko.

Sokolstvo

Mladinska telovadba.

Telesni vzgoji mladine se poseča v zadnjem času vedno večja pažnja. Včasih se je telovadilo z deco isto kar z odraslimi, samo v bolj omiljeni meri. To seveda ni bilo pravilno, kajti otrok je čisto samostojno bitje, za katero je potrebna svojevrstna telovadba. — V Mariborsko Sokolsko župo je uvedel take mladinsko telovadbo br. Lavrenčič in se je vodniki mladine po družstvih že poslužujejo. Sokolsko društvo v Studencih pa hoče tudi javnosti pokazati ta način vzgoje, zato priredi s svojo deco nastop dne 11. maja na svojem telovadišču. — Zdravo!

Michel Zévaco

Lukrecija Borgia

Zgodovinski roman

82

XLV.

Legenda o soteski in o Glavi.

Tista noč je bila Ragastensu strašna. Do jutra se je klatil okrog palače, opazoval lučke, ki so ugašale druga za drugo, in skušal uganiti, katera gori ob poročni postelji kneginje Manfredi. Jutranja zarja ga je presenetila bledega in onemolega pod platanami na velikem trgu.

Nazadnje pa se je iztrgal tej muki ljubosumja, ki si jo je bil sam naložil, ter je odšel, mrmraje:

»Idimo! Zame je vse končano!«

Giulio Orsini, ki je bil začutil do njega živo in neobičajno prijateljstvo, mu je bil ponudil v svoji palači gostoljubje, ki ga je Ragastens rad sprejel. Napotil se je torej v palačo Orsini.

Zbudil je Spadacappa, ki je spal spanje pravičnega, ter mu ukazal osedlati Kapitana.

»Ali naj vas spremim, gospod?« je vprašal bivši bravo.

»Ne, počakaj me tu... Sicer pa se vrnem dokaj pozno.«

In potem, ko je bil Kapitan osedlan, je Ragastens nen doma dodal:

»Sicer pa je mogoče, da izostanem več dni po vrsti, ali celo, da se sploh ne vrnem.«

»Sveta Marija! Gospod vitez me zapušča!...«

Ne da bi odgovoril, je Ragastens s konico svojega bodala izluščil dragocene kamene, ki so krasili ročaj njegovega meča — meča Cezarja Borgia, če se bralec še spominja. In rekel je Spadacappa:

»Ná, tu imaš, da ne boš preveč žaloval za menoj!«

Toda Spadacappa se je odmaknil in zmajal z glavo.

»No,« je dejal Ragastens, »kaj pa ti je?«

»Gospod vitez,« je dejal Spadacappa, »vi mi tu pomijate celo premoženje. Hvala vam zato. Toda, ako me zapuščate, ne potrebujem ničesar. Potem se raiši vrnem k svoji prejšnji obrti...«

Ragastensa je ganila preprostost teh besed in navijna vdanost tega človeka, ki bi bil še pred par meseci brez pomislekov umoril meščana, ki bi se bil zakasnil v kakšni ozki rimski ulici, samo da si pridobi le naj manjšega izmed demantov, ki jih je danes odklanjal.

»Torej,« je dejal, »ti se nočeš ločiti od mene, pa naj se zgodi karkoli?«

»To se pravi,« je pritrdil Spadacappa, »da mi že ob sami misli, da bi vas moral zapustiti, stopa znoj na čelo. Ah, gospod, s čim sem se vam zameril?«

»Naj bo! Pojdi torej z menoj... Toda povem ti naprej, da morebiti zapustim Italijo.«

»Kaj mi dé!«

»Kako? Ti bi se torej odrekel svoji lepi domovini?«

»Gospod vitez, ali niso vse dežele lepe, samo da živi človek vsaj z nekoliko prostostjo?«

Ragastens ni silil dalje; mignil je Spadacappa, naj mu sledi, a še prej ga je primoral sprejeti njegove demante.

»Človek nikdar ne ve, kaj se utegne zgoditi,« je dejal.

Spadacappa je veselo skočil na konja in vzkliknil:

»Pri sveti Materi božje, gospod vitez, lep strah ste mi napravili!«

Ragastens ni odgovoril. Četrť ure kasneje je bil zunaj mesta. On v resnici ni vedel, kaj bo z njim. Četudi si je sam pri sebi zatrjeval, da je zanj vse končano in da ne bo branil svojega življenja pred mečem Malateste, vendar mu je v dnu srca še ostala nejasna in negotova nada.

V tem hipu je bilo zanj najvažnejše, da preživi današnji dan daleč od Monteforta. Čutil je, da mu ni mogoče pogledati Primaveri ali knezu Manfredi v obraz. Zato je blodil ves dan okrog mesta, in ker je v njegovem zdravem značaju naravni nagon po malem zmagoval čuvstveno bol, si je v duhu skrbno zabeleževal razne točke, ki so bile važne za naskok in za obrambo.

Okrog štiri popoldne je dospel na planoto vrhu soteske, po kateri je bil prijezdil z grofom Alma. In zdajci se mu je približal Spadacappa ter iztegnil roko proti nekakšni kolibi:

»Krčma!«

»Aha! Zdi se, da si lačen?«

»In žejen!« je dejal Spadacappa.

Zares, on ni imel povoda, da ne bi čutil teka do jedi. Jedla pa že nista bila ničesar, odkar sta jahala. In Spadacappa se je s precejšnjo grozo vpraševal, če nima vitez nemara namena umreti od gladi; v tem slučaju bi si moral pač tudi on kot vreden in zvest oproda naložiti najstrožji post. Toda Ragastens ga je pomiril:

»Pray, da si me spomniš; tudi jaz sem že preklicano lačen!«

In zdiral je naravnost proti krčmi, ki jo je bil sluga zapazil.

Med dirom proti krčmi je Ragastens ogledoval pečine, ob katere se je naslanjala. In zapazil je, da kaže ena izmed njih v resnici profil orjaške človeške glave. Kaprica narave je bila klesala v granitu, kakor se ji večkrat dogaja, da slika v oblakih.

Ragastens in Spadacappa sta stopila s konj; krčmi je bilo, naravno ime »Pri Glavi«. Osojbe te oštarije, to je krčmar, krčmarica, njiju dva sinova in služkinja, je bilo pravkar na delu, da naloži na voz, ki je stal pred vrati, vse pohištvo, klopi, mize — z eno besedo, vse bedno bogastvo teh ljudi.

»Bojim se, da bova primorana se postiti,« je dejal Ragastens.

»Pa bom kuhl jaz,« je naglo odgovoril Spadacappa. »Gotovo ima pri hiši kak kurnik, in v kurniku jajca in perutnino. Niti dvajset minut, pa vam postrežem s pečenko in cvrtjem, ki bo vredno mize vsakega kardinala.«

»Ali se pri vas lahko obeduje?« je kriknil Ragastens krčmarju.

»Zakaj pa ne, gospod vitez?...«

»Saj se vendar selite...«

»To še ni vzrok, da človek ne bi dobil jesti... Sedite k tistile mizi na vrtu, pa vam postrežemo.«

Poleg hiše je bil kos vrta, kjer je rastle sočivje in kjer je stalo ob skalni steni dvoje ali troje zeleno pobarvanih miz.

»To bo krasen kraj za dvoboj,« je premišljal Ragastens.

Med tem pa je služkinja pogrnila mizo. Vitez, truden od neprespance noči ter od dolgega današnjega jahanja, je sedel v senco z namenom, da krepko poseže po jedi. In ko je zagledal pred seboj kokoš, lastno-ročno pripravljeno od Spadacappe, se je lotil s tekmo, ki je bil zelo znamenit za človeka, hotečega se dati posekati.

Krčmar, mož kakih štiridesetih let, ki se je zdel zelo zgovoren, ni hotel nikomur drugemu prepustiti skrbi, da postreže temu nenavadnemu gostu. In dočim mu je nalival bledega, toda zelo okusnega vina, je skušal začeti razgovor.

»Po vaši obleki, gospod jezdec, bi sklepal, da ste vojaškega stanu...«

»Da, vrli mož.«

»Ah, ta vojska!« je zavzdihnil dični krčmar. »Tako v miru smo živeli tukaj, zdaj pa smo primorani bežati. Zatekel se bom v Monteforte, kjer unam, da bom mogoče nadaljevali svojo obrt in prodajati vino gospodom arkebuzirjem...«

(Nadaljevanje sledi.)

Najstarejši zavod za črkoslikarstvo
na steklo, les, pločevino in zidovje.
Specijalist za svetlobno reklamo na steklo. Ustanovljen l. 1902. Odlikovan l. 1922 z zlato medaljo. Gustav Philipp, Maribor, Vetrinjska ulica 11. Načrti in proračune na zahtevo. 411

Predtiskanje najmodernejših vzorcev,
kakor tudi popravilo svilenih nogavic v ateljeju za perilo Rupnik, Slovenska ulica 20. 833

Pozor!

Samo Din 10.— liter pristnega »Ljutomerčana« dobi se samo čez ulico v »Kinu Union«, Cafova ulica 7. 1125

Najboljši trajni kodri
in najnovejše postopanje pri barvanju las, s katerim je omogočeno tudi trajno kodranje, samo v salonu »Dobaja«, Gosposka ulica 38. 1205

Trgovino z blagom
na Glavnem trgu prodam. Godina, Tattenbachova ulica 19. 1266

10% obrestovanje
Vašega denarja za vsaki znesek od Din 1000 naprej. Pismene ponudbe na Poštni predal št. 4, Maribor. 1221

Malo sobo s posebnim vhom
oddam takoj. Cvetlična ulica 23, priltičje. 1287

Južno sadje
oranže od Din 1.— naprej, citrone, dateljini. Grašek Din 10. , salata glav-nata Din 10.—, karfijola Din 8.— kg. Stojnica na Aleksandrovi cesti, Karlo Koršič. 1280

Bučno olje
najboljše kakovosti, priporoča tovarna bučnega olja J. Hochmüller, Maribor, Taborska ulica. 1279

Prodam harmoniko tri-vrstno,
skoraj novo za Din 700.— in dobro ohranjen otroški voziček. (Lahko se rabi na tri načine). Naslov v upravi »Večernika«. 1286

Res pristno in dobro vino,
lastni pridelki dobite v Splavarski ul. 6, Staro liter Din 12.— novo Din 14.— 1285

Gramofone
popravlja najboljše in najceneje mehanična delavnica Justin Gustinčič, Tattenbachova ulica. 14. 692

Sobo- in črkoslikanje
izvršuje po ceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ul. 2. 2231

Zakonca
brez otrok iščeta mesto hišnika. Naslov v upravi lista. 1245

Vinotoč Klemenčič
v Sv. Petru
vino po 10 in 14 Din

Pristno angleško in češko blago
za moške dobite pri tvrdki

Franjo Maier, Maribor, Glavni trg 9

Vinotoč Križan
(prej Skašek)

Krčevina 81, nasproti Kalvarije s 1. majem otvorjen

Takoj naj javilo

svoje točne naslove one osebe, katere bi se hotele od nas naučiti lepo, čisto in lahko hišno delo, da si na ta način pridobe stalno in posebno donosno hišno delo ali postranski zaslužek. Javilo naj se samo oni, ki razpolagajo z zneskom najmanj Din 3650.— da si morejo na ta način nabaviti za to delo potreben stroj. Pouk je brezplačen. Zaslužek 10 do 12 Din na uro. Materijal za delo dajemo mi. Poleg privatnih naročil lahko vsak stalno dela tudi za našo tvrdko, ker mi v vsakem času proti gotovini prevzamemo vsako količino izvršene robe, kar tudi pismeno jamčimo. Za odgovor priložite znamko. 966

GRAUERT, tvornica strojeva d. d., generalno zastopstvo in skladišče, OSIJEK I, Krežmina ulica 13.

Naznanjam, da sem otvorila v gradu na Trgu svobode št. 1, trgovino 1258

BA-RA

za vse vrste otroških oblačil

in perila tudi po meri, nadalje narodnih vezenin za obleke, predtiskarijo najmodernejših vzorcev in se cenj. damam najtopleje priporočam

„BA-RA“

Otvoritveni sezonski

KONCERT
OB VSAKEM VREMENU

Park kavarna
Maribor.

Prvovrstni kvartet s spremljanjem harfe, pod vodstvom kapelnika gospoda VESELY. Igra od 16. do 21. ure. 1274

Najboljši 742

in najcenejši nakup nogavic, rokavic, perila ter vseh modnih in šiviljskih potrebščin

Modna trgovina
ANTON PAŠ
Maribor, Slovenska ul. 4

Spominjajte se CMD!

Opozorite tudi Vaše znance

da jih hočem popolnoma zastoj in za vedno osvoboditi neugodnega potenja nog, tudi če se to znojenje pojavi v zelo vročih poletnih dneh. To ni nikakšno zdravilo, nego popolnoma enostavni naravni postopek. Prosim znamko za odgovor. — J. LUSTIG, OSIJEK, Krežmina ulica. 965

Zahtevajte povsod „Večernik!“

Potri neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskreno ljubljena mama, ozir. sestra in svakinja, gospa

Elizabeta Rop

zasebnica,

v torek, dne 29. aprila ob pol 18. uri, po dolgi mučni bolezni, previdna s tolažili sv. vere, v 51. letu svoje starosti za vedno zatisnila svoje blage oči. 1284

Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil v četrtek, dne 1. majnika, ob 16. uri iz mrtvašnice mestnega pokopališča na Pobrežju. Sv. maša zadušnica bo darovana dne 2. maja ob pol 9. uri v frančiškanski župni cerkvi.

MARIBOR—SARAJEVO, dne 30. aprila 1930.

Srečko Rop, artiljerijski poročnik, sin; Darinka Rop, roj. Sindolč, sinova; Feliks Rop, brat; Marija Heric, Albertina Milič, Ivana Velna, Jospina Wippel, sestre; Josip Wippel, svak; Magdalena Rop, svakinja.